

20 Οκτωβρίου, 1993

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ ΣΠΥΡΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΓΗΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 618/92)

5 Ο περί Κυπριακού Οργανισμού Αναπτύξεως Γης Νόμος (Ν. 42/80),  
όπως τροποποιήθηκε και οι περί Κυπριακού Οργανισμού Αναπτύ-  
ξεως Γης (Διάρθρωσις και Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμοί του 1982  
(Κ.Δ.Π. 183/82) — Πειθαρχικό δίκαιο — Πλαίσιο διατάξεων —  
Ανάλυση, με βάση τα πειθαρχικά αδικήματα του υπαλλήλου του ορ-  
γανισμού στην κριθείσα περίπτωση.

10 Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Δικαστικός έλεγχος — Πειθαρχικό αδι-  
κημα — Ποινή — Αυστηρότητα της ποινής — Το Δικαστήριο ελ-  
λείπει νομοθετικής πρόνοιας, δεν επεμβαίνει στην επιμέτρηση της  
ποινής — Νομολογία.

Ο αιτητής ζήτησε με την προσφυγή τις ακόλουθες θεραπείες:

- 15 1. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση των καθ'  
ων η αίτηση, με την οποία βρήκαν ένοχο τον αιτητή σε πειθαρχι-  
κές κατηγορίες, είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδή-  
ποτε έννομου αποτελέσματος.
- 20 2. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση των καθ'  
ων η αίτηση, η οποία γνωστοποιήθηκε στον αιτητή με επιστολή  
των καθ' ων η αίτηση, ημερομηνίας 22/7/92, με την οποία επέ-  
βαλαν σαν πειθαρχική ποινή στον αιτητή, την ποινή της ανα-  
γκαστικής αφυπηρέτησης από τις 16/7/92, είναι άκυρη, παράνο-  
μη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος.
- 25

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Ο σχετικός εν προκειμένω Νόμος είναι ο περί Κυπριακού Οργανισμού Αναπτύξεως Γης Νόμος (Ν. 42/80), όπως τροποποιήθηκε και οι περί Κυπριακού Οργανισμού Αναπτύξεως Γης (Διάρθρωσεις και Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμοί του 1982 (Κ.Δ.Π. 183/82), οι οποίοι θεσπίστηκαν δυνάμει του Άρθρου 16 του Νόμου. 5
2. Τα στοιχεία και περιστατικά της διάπραξης του αδικήματος του αιτητή, ήταν ενώπιον του Γενικού Διευθυντή, ο οποίος ασκώντας την κρίση του και τη διακριτική του ευχέρεια που του παρέχει το Άρθρο 56(1), παρέπεμψε το θέμα στο Συμβούλιο, το οποίο κατά τη συνεδρία του ημερομηνίας 20/5/92, το θεώρησε ως πολύ σοβαρό. Τα περιστατικά τα οποία έλαβε υπόψη του ο Γενικός Διευθυντής εμφανίζονται στο Σημείωμά του ημερομηνίας 17/6/92, το οποίο καταχωρήθηκε από το δικηγόρο των καθ' ων η αίτηση στις 13/10/93. Από το σύνολο των στοιχείων ενώπιον του Δικαστηρίου, αποφασίζεται ότι ο Γενικός Διευθυντής ενήργησε νόμιμα, ασκώντας τη διακριτική ευχέρεια που του παρέχει ο Νόμος. 10  
15  
20
3. Ο αιτητής παραδέχθηκε την εναντίον του κατηγορία, την οποία γνώριζε προηγουμένως, όπως και το περιεχόμενο των προφορικών έστω μαρτυριών εναντίον του. Οι ισχυρισμοί αυτοί, όπως και το αιτητικό 1 της προσφυγής, σχετίζονται με την καταδίκη του, για την οποία δεν μπορεί να παραπονείται αφού παραδέχθηκε την εναντίον του κατηγορία. Εν πάση περιπτώσει, η κάθε περίπτωση κρίνεται με βάση τα δικά της περιστατικά. Έχοντας υπόψη τα περιστατικά της περίπτωση αυτής, κρίνεται ότι κανένα δικαίωμα του αιτητή δεν επηρεάστηκε, αφού γνώριζε όλα τα κατ' αυτού αποδιδόμενα. 25  
30
- Ούτε για το θέμα των νομοθετικών διατάξεων μπορεί να παραπονείται ο αιτητής, αφού παραδέχθηκε ενοχή στην κατηγορία που του προσάφθηκε. Εν πάση περιπτώσει όμως, στην έκθεση του Γενικού Διευθυντή υπάρχει τυπογραφικό λάθος, στην περιγραφή των διατάξεων του Νόμου και των Κανονισμών. 35
4. Το δικαίωμα του πειθαρχικά διωκόμενου ν' ακουστεί, πριν την επιβολή της ποινής και προς μετριασμό της, παρέχεται από το Άρθρο 83(6) και το Μέρος III του Δευτέρου Πίνακα του Νόμου 1/90. Στον αιτητή στην παρούσα περίπτωση δόθηκε το δικαίωμα ν' ακουστεί προς μετριασμό της ποινής του κι αυτό είναι καθαρό από τα πρακτικά του Συμβουλίου, ημερομηνίας 9/7/92 και 16/7/92. Επιπλέον, ο ίδιος ο αιτητής δήλωσε ενώπιον του Συμβουλίου (πρακτικά 40

16/7/92), ότι προσήρχετο στην εργασία του συστηματικά με καθυστέρηση και ότι θα συνέχιζε να το πράττει, γιατί δεν μπορούσε να τηρεί το ωράριο. Επομένως, νόμιμα λήφθηκε αυτό υπόψη από το Συμβούλιο, κατά την επιμέτρηση της ποινής.

5

Όσο για την αυστηρότητα της ποινής, όπως λέχθηκε από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου στην υπόθεση *Republic v. Mozoras*, το Δικαστήριο ελλείπει νομοθετικής πρόνοιας, δεν επεμβαίνει στην επιμέτρηση της ποινής. Η ίδια αρχή επαναλήφθηκε σε σειρά μεταγενέστερων αποφάσεων του Δικαστηρίου.

10

*Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

15

*Τσολάκης ν. Δημοκρατίας κ.ά. (1993) 4 Α.Α.Δ. 109,*

*Republic v. Mozoras (1970) 3 C.L.R. 210,*

20

*Christofides v. C.Y.T.A. (1979) 3 C.L.R. 99,*

*Papaphotis v. Republic (1984) 3 C.L.R. 915,*

*Nicolaidis v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2709.*

25

**Προσφυγή.**

30

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία ο αιτητής βρέθηκε ένοχος σε πειθαρχικές κατηγορίες και του επιβλήθηκε η πειθαρχική ποινή της αναγκαστικής αφυπηρέτησης.

*A. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.*

35

*N. Ραφαήλ για P. Μιχαηλίδη, για τους Καθ' ων η αίτηση.*

*Cur. adv. vult.*

40

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Ο αιτητής ζητά με την προσφυγή αυτή τις ακόλουθες θεραπείες:

(1) Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση του καθ' ου η αίτηση με την οποία βρέθηκε ένοχο τον αιτητή σε πειθαρχικές κατηγορίες είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη

οποιοδήποτε έννομου αποτελέσματος.

(2) Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση του καθ' ου η αίτηση η οποία γνωστοποιήθηκε στον αιτητή με επιστολή του καθ' ου η αίτηση ημερομηνίας 22/7/92, με την οποία επέβαλε σαν πειθαρχική ποινή στον αιτητή την ποινή της αναγκαστικής αφυπηρέτησης από τις 16/7/92 είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιοδήποτε έννομου αποτελέσματος. 5

Το ιστορικό της υπόθεσης έχει ως εξής: 10

Ο αιτητής, κατά το χρόνο λήψης της επίδικης απόφασης, κατείχε τη θέση Τεχνικού Α' στον Κυπριακό Οργανισμό Αναπτύξεως Γης (ΟΓΑ). 15

Όπως φαίνεται από τα πρακτικά της συνεδρίας του ΟΓΑ, ημερομηνίας 2/12/91, το πρόβλημα ξεκίνησε με τη μετάθεση του αιτητή από τη Λεμεσό στη Λευκωσία, την οποία ο αιτητής αγνόησε και δεν παρουσιάστηκε στα γραφεία του ΟΓΑ στη Λευκωσία από τις 2/9/91-1/10/91, οπότε τέθηκε σε διαθεσιμότητα. 20  
Λήφθηκαν πειθαρχικά μέτρα εναντίον του και ως αποτέλεσμα της δικής του παραδοχής, επιβλήθηκε στον αιτητή στις 2/12/91, η ποινή της αναγκαστικής αφυπηρέτησης, με αναστολή της ποινής μέχρι τις 16/12/91, "νοουμένου ότι ο κατηγορούμενος θα συμμορφωθεί πλήρως προς την απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου για μετάθεσή του στη Λευκωσία και αναλάβει τα καθήκοντά του μόνιμα και απρόσκοπτα πριν από την 16/12/91". 25

Φαίνεται ότι ο αιτητής συμμορφώθηκε με την απόφαση αυτή του ΟΓΑ και προσήλθε στην εργασία του στη Λευκωσία. Στις 5/5/92, ο Γενικός Διευθυντής του ΟΓΑ απέστειλε την πιο κάτω επιστολή στον αιτητή: 30

"Έχω πληροφορηθεί ότι την 22 και 23 Απριλίου 1992 απουσιάζατε από την εργασία σας αφού συμπληρώσατε το έντυπο αιτήσεως για άδεια χωρίς όμως να εξασφαλίσετε τη σχετική έγκριση. 35

Έχει επίσης αναφερθεί σ' εμένα ότι την 28, 29, 30 Απριλίου και 4 Μαΐου δεν παρουσιάστηκατε στην εργασία σας στη Λευκωσία χωρίς να έχετε εξασφαλίσει άδεια απουσίας και χωρίς να δώσετε έστω και τηλεφωνικώς οποιαδήποτε εξήγηση. 40

Μου έχει επίσης καταγγελθεί ότι παρουσιάξεσθε συστηματι-

κά στο γραφείο μετά τις 8.30 π.μ.

5 Επειδή η πιο πάνω συμπεριφορά σας συνιστά πειθαρχικό αδίκημα παρακαλώ όπως έχω τις εξηγήσεις σας εντός πέντε ημερών από σήμερα."

10 Ο αιτητής δεν ανταποκρίθηκε στην πιο πάνω επιστολή και στις 14/5/92, τηλεφώνησε ότι λόγω κάποιου ξαφνικού προβλήματος δε θα προσήρχετο στην εργασία του κατά την ημέρα εκείνη. Έκτοτε δεν παρουσιάστηκε στην εργασία του. Ο Γενικός Διευθυντής έθεσε το θέμα ενώπιον του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΓΑ, το οποίο κατά τη συνεδρία του ημερομηνίας 20/5/92, έκρινε το θέμα ως πολύ σοβαρό και έδωσε οδηγίες στο Γενικό

-----  
15 Διευθυντή να προχωρήσει με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων.

20 Ο Γενικός Διευθυντής με νέα επιστολή του προς τον αιτητή ημερομηνίας 22/5/92, αφού αναφέρθηκε στην προηγούμενη επιστολή του και την παράλειψη του αιτητή ν' ανταποκριθεί, όπως και την παράλειψή του να προσέλθει στην εργασία του από τις 14/5/92, συνέχισε ως εξής:

25 "Η συμπεριφορά σας αυτή αντίκειται προς τις διατάξεις των Κανονισμών 33, 34, 38, 39 και 48 των περί Κυπριακού Οργανισμού Αναπτύξεως Γης (Διάρθρωσις και Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμών του 1982. Πιο συγκεκριμένα ο Κανονισμός 38(2) προβλέπει όπως "άπαντες οι υπάλληλοι οφείλουν όπως προσέρχονται εις τα γραφεία των μετ' ακριβείας κατά τας υπό του Οργανισμού καθοριζόμενας ώρας εργασίας", ενώ ο Κανονισμός 39 προνοεί όπως "υπάλληλος απουσιάζων εκ καθήκοντος

30 άνευ αδείας ή ηθελημένως αρνούμενος ή παραλείπων να εκτελέσει τα καθήκοντα αυτού υπόκειται εις πειθαρχικήν δίωξιν".

35 Η περίπτωση σας και η εν γένει συμπεριφορά σας τέθηκε ενώπιον του Διοικητικού Συμβουλίου, στη συνεδρία του της 20ης Μαΐου, 1992, το οποίο και ζήτησε από εμένα όπως προωθηθεί η λήψη όλων των απαιτούμενων μέτρων. Συνεπώς για τελευταία φορά σας καλώ όπως εξηγήσετε γραπτώς τη στάση σας σχετικά με την μη προσέλευσή σας στο γραφείο σας χωρίς άδεια και για την καθυστερημένη προσέλευσή σας όταν ερχόσαστε."

40 Ο αιτητής και πάλι δεν ανταποκρίθηκε κι' εξακολούθησε να μην παρουσιάζεται στην εργασία του.

Το Συμβούλιο στη συνεδρία του ημερομηνίας 17/6/92, απο-

φάσισε όπως:

"(ι) Διεξαχθεί Πειθαρχική Έρευνα εναντίον του Τεχνικού Α' Τάξεως Σπύρου Πολυκάρπου με την κατηγορία της παράλειψης εκτέλεσης των καθηκόντων του βάσει των άρθρων 33, 34, 39 και 56 των Κανονισμών. 5

(ιι) Ορίσει ως Ερευνώντα Λειτουργό το Γενικό Διευθυντή κ. Σταύρο Παπαδόπουλο ο οποίος θα διεξάγει την Πειθαρχική Έρευνα. 10

(ιιι) Από την 18/6/1992 ο κ. Πολυκάρπου τεθεί σε διαθεσιμότητα όπως ορίζει το άρθρο 57(ι) των Κανονισμών. Κατά τη διάρκεια της περιόδου της διαθεσιμότητας θα λαμβάνει το ήμισυ των απολαβών του." 15

Ο Γενικός Διευθυντής με επιστολή του ημερομηνίας 18/6/92, πληροφόρησε τον αιτητή για την πιο πάνω απόφαση του Συμβουλίου και στη συνέχεια τον κάλεσε υπό την ιδιότητά του ως ερευνών λειτουργός, να παρουσιασθεί στο γραφείο του σε συγκεκριμένη ημερομηνία και ώρα (26/6/92), για να ακουστεί και να εξηγήσει τη συμπεριφορά του, πληροφωρώντας τον ότι μπορούσε αν ήθελε να καλέσει μάρτυρες ή να προσκομίσει οποιαδήποτε αποκεικτικά στοιχεία. Η επιστολή κατέληγε ως εξής: 20

"Ήδη ως Ερευνών Λειτουργός έχω συλλέξει τα ακόλουθα: 25

1. Μαρτυρία του Προϊσταμένου Τεχνικών Υπηρεσιών κ. Χρίστου Χριστοδούλου ότι μετά τη 14η Μαΐου 1992 δεν παρουσιάσθηκατε στην εργασία σας. 30

2. Μαρτυρία της Διοικητικού Λειτουργού κ. Μαρίας Κυριακίδου ότι κατά τη περίοδο μετά τη 14η Μαΐου 1992 δεν είχατε εγκεκριμένη άδεια απουσίας." 35

Ο αιτητής δεν παρουσιάστηκε στο Γραφείο του Γενικού Διευθυντή κατά την ορισθείσα ημερομηνία. Ο Γενικός Διευθυντής στις 27/6/92, ετοίμασε έκθεση, στην οποία αναφέρει ότι διεξήγαγε έρευνα και εξασφάλισε τη μαρτυρία του Προϊσταμένου Τεχνικών Υπηρεσιών κ. Χρ. Χριστοδούλου. Ανέφερε επίσης ότι έχει και ο ίδιος προσωπική γνώση του θέματος. Με την έκθεσή του επίσης, ο Γενικός Διευθυντής, αφού εξέθεσε τα γεγονότα, εισηγήθηκε την πειθαρχική δίωξη του αιτητή, με την κατηγορία της παράλειψης εκτέλεσης των καθηκόντων του "βάσει των άρθρων 16(α) και 16(β) του 40

περί Κυπριακού Οργανισμού Αναπτύξεως Γης (Διάρθρωση και Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμούς του 1982".

Στις 1/7/92 στάληκε η πιο κάτω επιστολή στον αιτητή:

5

"Καλείσθε να εμφανιστείτε ενώπιον του Συμβουλίου του Κυπριακού Οργανισμού Αναπτύξεως Γης στα Γραφεία του Οργανισμού στη Λευκωσία, οδός Στασικράτους 22, την 9η Ιουλίου, 1992 κι ώρα 5η μ.μ. για την ακρόαση πειθαρχικής κατηγορίας που διατυπώθηκε εναντίον σας για παράλειψη εκτέλεσης των καθηκόντων σας βάσει των άρθρων 16(α) και 16(β) του Νόμου 42/80 του περί Κυπριακού Οργανισμού Αναπτύξεως Γης Νόμος του 1980 και των άρθρων 33, 34, 39, 55 και 56 των Κανονισμών του Κυπριακού Οργανισμού Αναπτύξεως Γης (Διάρθρωση και Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμοί του 1982, δηλαδή ότι από την 14.5.1992 μέχρι που τεθήκατε σε διαθεσιμότητα, δεν παρουσιαστήκατε στην εργασία σας και δεν είχατε εξασφαλίσει εγκεκριμένη άδεια.

20

Αν επιθυμείτε να καλέσετε μάρτυρες για να δώσουν μαρτυρία ή να φέρουν αποδεικτικά στοιχεία ενώπιον του Συμβουλίου οφείλετε να προβείτε στις αναγκαίες διευθετήσεις για να εξασφαλίσετε την προσέλευση των μαρτύρων και την προσαγωγή των αποδεικτικών στοιχείων. Δικαιούστε αν επιθυμείτε να έχετε δικηγόρο.

25

Αν παραλείψετε να εμφανισθείτε ενώπιον του Συμβουλίου στον προαναφερθέντα τόπο και χρόνο το Συμβούλιο μπορεί είτε να απαιτήσει την προσωπική προσέλευση σας είτε να προχωρήσει στην ακρόαση της υποθέσεως στην απουσία σας."

30

Στις 9/7/92 ο αιτητής παρουσιάστηκε ενώπιον του Συμβουλίου, του αναγνώστηκε η κατηγορία και ο αιτητής, που δήλωσε ότι θα υπερασπιζόταν ο ίδιος τον εαυτό του, παραδέχτηκε την κατηγορία. Ακολούθως, το Συμβούλιο ανέβαλε τη συνεδρία για τις 16/7/92 "για γεγονότα και ποινή και για να δοθεί η ευκαιρία στον κ. Πολυκάρπου να ετοιμάσει την υπεράσπισή του".

35

Το Συμβούλιο πληροφόρησε επίσης τον αιτητή ότι αν επιθυμούσε μπορούσε να παρουσιαστεί με δικηγόρο ή/και να παρουσιάσει μάρτυρες και έγγραφα ή ελαφρυντικά στοιχεία.

40

Στις 16/7/92 το Συμβούλιο έλαβε την επίδικη απόφαση. Τα πρακτικά της συνεδρίας αυτής του Συμβουλίου έχουν ως εξής:

- "Το Διοικητικό Συμβούλιο βρήκε ένοχο τον υπό δίωξη υπάλληλο κ. Σπύρο Πολυκάρπου σε όλες τις κατηγορίες, βάσει της δικής του παραδοχής στην οποία προέβη ενώπιον του Συμβουλίου την 9.6.1992. Ο υπάλληλος αυτός κατηγορείτο ότι απουσίαζε από την εργασία του χωρίς άδεια από την 14.5.1992 μέχρι την 18.6.1992 ότι τέθηκε από το Συμβούλιο σε διαθεσιμότητα. 5
- Το Συμβούλιο έλαβε υπόψη όσα ανέφερε ο δικηγόρος του Οργανισμού κ. Ρίκκος Μιχαηλίδης για τα περιστατικά των παραπτώματων, δηλαδή ότι τα γεγονότα ήσαν όπως περιγράφονται στο κατηγορητήριο. Το Συμβούλιο έλαβε ωσαύτως υπόψη όσα ανέφερε προς υπεράσπιση του ο υπό δίωξη υπάλληλος, δηλαδή ότι ο λόγος που δεν προσήρχετο στην εργασία του ήτο γιατί αισθανόταν κάπως αδικημένος από την επιστολή με ημερομηνία 5.5.1992 που του απέστειλε ο Γενικός Διευθυντής. Το Συμβούλιο έλαβε επίσης υπόψη του την δήλωση / παραδοχή του υπό δίωξη υπαλλήλου ότι προσήρχετο στο γραφείο του συστηματικά με καθυστέρηση. 10
- Όπως εξήγησε ο υπό δίωξη υπάλληλος αυτός αισθάνετο αδικημένος διότι ο Γενικός Διευθυντής του έκανε παρατηρήσεις για τις απουσίες του χωρίς άδεια και για τη μη προσέλευσή του στο γραφείο στις καθορισμένες ώρες διότι και στο παρελθόν απουσίασε χωρίς άδεια. Περαιτέρω το Διοικητικό Συμβούλιο έλαβε υπόψη του ότι ο υπάλληλος αυτός όχι μόνο δεν έδειξε καμμία μεταμέλεια αλλά τουναντίον εδήλωσε ότι θα συνεχίσει να προσέρχεται με καθυστέρηση γιατί δεν μπορεί να τηρεί το ωράριο. 15
- Το Συμβούλιο έλαβε επίσης υπόψη ότι ο υπό δίωξη υπάλληλος είχε ένα παρόμοιο προηγούμενο, το οποίο αυτός παραδέχθηκε, για το οποίο του επιβλήθηκε από το Συμβούλιο την 2.12.1991 η ποινή της αναγκαστικής αφυπηρέτησης από την ίδια ημέρα, με αναστολή της εφαρμογής της ποινής με τον όρο ότι ο υπάλληλος αυτός θα προσήρχετο κανονικά στην εργασία του μέχρι την 16.12.1991. 20
- Το Διοικητικό Συμβούλιο εν' όψει των ανωτέρω αποφάσισε, να επιβάλει στον κ. Σπύρο Πολυκάρπου, Τεχνικό Α', την ποινή της αναγκαστικής αφυπηρέτησης σύμφωνα με τον Κανονισμό 55 (1) (ε) των περί Κυπριακού Οργανισμού Αναπτύξεως Γης (Διάρθρωση και Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμών του 1982, η οποία ποινή θα έχει άμεση εφαρμογή". 25
- 30
- 35
- 40



Εναντίον της πιο πάνω απόφασης ο αιτητής καταχώρησε την παρούσα προσφυγή.

5 Το κύριο σημείο της αγόρευσης του δικηγόρου του αιτητή είναι ότι δε δόθηκαν στον αιτητή "αντίγραφα" των μαρτυρικών καταθέσεων, σ' αντίθεση με τις πρόνοιες του άρθρου 83(4) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου, αρ. 1/90, το οποίο έχει εφαρμογή στην παρούσα περίπτωση, σύμφωνα με τον Κανονισμό 10 56(6) της Κ.Δ.Π. 183/82. Η παράβαση αυτή του Νόμου οδηγεί, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του, σε ακύρωση της τελικής ποινής, γιατί στερήθηκε ο αιτητής της δυνατότητας να γνωρίζει πλήρως τα κατ' αυτού αποδιδόμενα.

15 Ισχυρίστηκε επίσης, ότι δε φαίνονται πουθενά οι λόγοι για τους οποίους ο Γενικός Διευθυντής παρέπεμψε το θέμα στο Συμβούλιο αντί να του επιληφθεί ο ίδιος συνοπτικά, ότι ο Γενικός διευθυντής έλαβε προφορικές μαρτυρίες, αντί γραπτές, τις οποίες χρησιμοποίησε και για να παραπέμψει το θέμα στο Συμβούλιο και εναντίον του αιτητή αργότερα, όταν διορίστηκε ερευνών 20 λειτουργός, χωρίς περαιτέρω έρευνα.

Εισηγήθηκε ότι το νόημα του Νόμου (άρθρο 83(4) του Νόμου 1/90) είναι ότι οι μαρτυρίες πρέπει να λαμβάνονται γραπτώς, για να δίνονται "αντίγραφα" τους στο διωκόμενο υπάλληλο και ότι η 25 μη ύπαρξη γραπτών καταθέσεων όπως και του Σημειώματος του Γενικού Διευθυντή καθιστούν ανέφικτο το δικαστικό έλεγχο.

Ο σχετικός νόμος είναι ο περί Κυπριακού Οργανισμού Αναπτύξεως Γης Νόμος (αρ. 42/80) (ο Νόμος), όπως τροποποιήθηκε 30 και οι περί Κυπριακού Οργανισμού Αναπτύξεως Γης (Διάρθρωσις και Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμοί του 1982 (Κ.Δ.Π. 183/82), οι οποίοι θεσπίστηκαν δυνάμει του άρθρου 16 του Νόμου (οι Κανονισμοί).

35 Ο Κανονισμός 48(1)(β) προνοεί ότι υπάλληλος υπόκειται σε πειθαρχική δίωξη:

40 "(β) εάν ενεργήση ή παραλείψη τι κατά τρόπον ισοδυναμούντα προς παράβασιν οιουδήποτε των καθηκόντων ή υποχρεώσεων υπαλλήλου."

Ανάμεσα στα καθήκοντα ή υποχρεώσεις των υπαλλήλων είναι, σύμφωνα με τον Κανονισμό 33(1)(β):

"να εκτελή κατά πάντα χρόνον πιστώσ και ανελλιπώς τα καθήκοντα αυτού..."

και σύμφωνα με τον Κανονισμό 38(2):

"Άπαντες οι υπάλληλοι οφείλουνσ όπως προσέρχωνται εις τα γραφεία των μετ' ακριβείας κατά τας υπό του Οργανισμού καθοριζόμενας ώρας εργασίας."

Επίσης, ο Κανονισμός 39 προνοεί ότι:

"Υπάλληλος απουσιάζων εκ καθήκοντος άνευ αδείας ή ηθελημένως αρνούμενος ή παραλείπων να εκτελέση τα καθήκοντα αυτού υπόκειται εις πειθαρχικήν δίωξιν."

Όπως φαίνεται από τα διάφορα έγγραφα στα οποία έγινε αναφορά προηγουμένως, ο αιτητής απουσίαζε από την εργασία του από τις 14/5/92 μέχρι τις 18/6/92, οπότε τέθηκε σε διαθεσιμότητα σύμφωνα με απόφαση του Συμβουλίου, χωρίς άδεια. Η πειθαρχική δίωξή του ήταν για παράλειψη εκτέλεσης των καθηκόντων του και αφορούσε την απουσία του αυτή.

Ο Κανονισμός 56 προνοεί ότι:

"(1) Εάν καταγγελθή εις τον Πρόεδρον ή τον Γενικόν Διευθυντήν ότι υπάλληλος δυνατόν να έχη διαπράξει πειθαρχικόν αδίκημα ή εάν ο Πρόεδρος ή ο Γενικός Διευθυντής λάβη γνώσιν τοιούτου αδικήματος τότε-

(α) εάν το αδίκημα είναι εκ των καθοριζόμενων εν τη παραγράφω (2) ως συνοπτικώς εκδικαζόμενων, ο Γενικός Διευθυντής μεριμνά όπως διεξαχθή το ταχύτερον ενδοίτηρειακή έρευνα καθ' ον τρόπον ούτος ήθελε κρίνει αναγκαίον και ενεργεί ως προνοείται εν τη παραγράφω (3):

Νοείται ότι, εάν ο Γενικός Διευθυντής πιστεύη ότι λόγω της σοβαρότητος του αδικήματος ή λόγω των περιστάσεων υπ' ας αυτό διεπράχθη έδει τούτο να συνεπάγεται σοβαρωτέραν ποινήν, δύναται ούτος να παραπέμψη την υπόθεσιν εις το Συμβούλιον·

(β) εις πάσαν ετέραν περιπτώσιν ο Γενικός Διευθυντής μεριμνά όπως διεξαγεται έρευνα κατά τον εν τη παραγράφω (5) καθοριζόμενον τρόπον, προς παραπομπήν

της υποθέσεως εις το Συμβούλιον·

(2) Τα ακόλουθα πειθαρχικά αδικήματα υπαλλήλου εκδικάζονται συνοπτικώς-

5

(α) εγκατάλειψις του τόπου εργασίας άνευ αδείας του προϊσταμένου αυτού·

10

(β) καθυστέρησις προσελεύσεως εις τον τόπον εργασίας·

(γ) αμέλεια, αδιαφορία, νωθρότης ή αδράνεια εν τη εκτέλεσει των καθηκόντων αυτού·

15

(δ) απρεπής συμπεριφορά προς τους ανωτέρους, τους συναδέλφους και το κοινόν·

(ε) παράλειψις ή άρνησις συμμορφώσεως προς εντολήν ή οδηγίας·

20

(στ) παράλειψις ή άρνησις εκτελέσεως των καθηκόντων της θέσεως αυτού.

25

(3) Οσάκις εξ ερεύνης διεξαχθείσης συμφώνως προς την παράγραφον (1)(α), ο Γενικός Διευθυντής κρίνη ότι διεπράχθη αδίκημα το οποίον δύναται να εκδικασθή συνοπτικώς, ο περι ου πρόκειται υπάλληλος πληροφορείται περί της κατ' αυτού αποδειχθείσης εκ πρώτης όψεως υποθέσεως και παρέχεται εις αυτόν η ευκαιρία όπως ακουσθή. Ο Γενικός Διευθυντής δύναται, αφού ακούση τον υπάλληλον, να επιβάλη οιαδήποτε των εν τη παραγράφω (4) αναφερομένων ποινών.

30

(4) Πειθαρχικάί ποινάί δυνάμεναι να επιβάλλωνται υπό του Γενικού Διευθυντού εις περιπτώσεις συνοπτικώς εκδικαζομένων υποθέσεων είναι αι ακόλουθοι:

35

(α) επίπληξις·

(β) αυστηρά επίπληξις·

40

(γ) διακοπή προσουξήσεως διά χρονικόν διάστημα μη υπερβαίνον τους εξ μήνας.

....."

Τα στοιχεία και περιστατικά της διάπραξης του αδικήματος

ήταν ενώπιον του Γενικού Διευθυντή ο οποίος ασκώντας την κρίση του και τη διακριτική του ευχέρεια που του παρέχει το άρθρο 56(1) παρέπεμψε το θέμα στο Συμβούλιο, το οποίο κατά τη συνεδρία του ημερομηνίας 20/5/92, το θεώρησε ως πολύ σοβαρό. Τα περιστατικά τα οποία έλαβε υπόψη του ο Γενικός Διευθυντής εμφανίζονται στο Σημείωμα του ημερομηνίας 17/6/92, το οποίο καταχωρήθηκε από το δικηγόρο των καθ' ων η αίτηση στις 13/10/93. Από το σύνολο των στοιχείων ενώπιόν μου, βρίσκω ότι ο Γενικός Διευθυντής ενήργησε νόμιμα, ασκώντας τη διακριτική ευχέρεια που του παρέχει ο Νόμος.

Αναφορικά με τις καταθέσεις των μαρτύρων, ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση υποστήριξε ότι δεν απαιτείται από το Νόμο η λήψη γραπτών καταθέσεων, αναφέρθηκε δε στο Δεύτερο Πίνακα, Μέρος I, του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (αρ. 1/90), όπου αναφέρεται ότι:

"... ο ερευνών λειτουργός έχει εξουσία να ακούσει οποιουσδήποτε μάρτυρες ή να πάρει γραπτές καταθέσεις ...".

Είπε επίσης, ότι ο Γενικός Διευθυντής κατέστησε γνωστό στον αιτητή το περιεχόμενο των μαρτυριών που έλαβε προφορικά και τον κάλεσε να δώσει εξηγήσεις, πράγμα που παρέλειψε να πράξει ο αιτητής, ο οποίος ήταν πλήρως ενήμερος για την έρευνα που διεξήγαγε ο Γενικός Διευθυντής.

Υποστήριξε τέλος, ότι έστω και αν υπήρξε κάποια παρατυπία ή παράλειψη, δεν είναι τέτοια που να οδηγήσει σε ακυρότητα, νοουμένου ότι ακόμα και σε ποινικές υποθέσεις πολλές φορές παραβλέπονται τύποι στην ακροαματική διαδικασία που δεν προκαλούν αδικία σε βάρος του κατηγορουμένου.

Ο Κανονισμός 56(6) προνοεί ότι:

"(6) Διά την διεξαγωγή της ερεύνης και πάσαν διαδικασίαν περιλαμβανομένων της ακροάσεως της υποθέσεως και της επιβολής ποινής, εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, αι εις τον περί της Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμον του 1967, ή πάντα νόμον τροποποιούντα ή αντικαθιστώντα αυτόν, προνοούμεναι σχετικαί διατάξεις".

Το άρθρο 83(3) και (4) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (αρ. 1/90) προνοεί ότι:

"(3) Ο υπάλληλος που διώκεται πειθαρχικά δικαιούται να γνωρίζει την εναντίον του υπόθεση.

5 (4) Στον υπάλληλο που διώκεται πειθαρχικά παρέχονται αντίγραφα των μαρτυρικών καταθέσεων και οποιωνδήποτε άλλων σχετικών εγγράφων."

10 Και ο Δεύτερος Πίνακας, Μέρος Ι, του ίδιου νόμου, Κανονισμοί 3 και 4:

15 "3. Κατά τη διεξαγωγή της έρευνας, ο ερευνών λειτουργός έχει εξουσία να ακούσει οποιουδήποτε μάρτυρες ή να πάρει γραπτές καταθέσεις από οποιοδήποτε πρόσωπο που μπορεί να γνωρίζει οτιδήποτε από τα γεγονότα της υπόθεσης και κάθε τέτοιο πρόσωπο οφείλει να δώσει κάθε πληροφορία που περιήλθε σε γνώση του και να υπογράψει οποιαδήποτε κατάθεση που δόθηκε κατ' αυτό τον τρόπο, αφού αυτή διαβαστεί σ' αυτό.

20 4. Ο υπάλληλος δικαιούται να γνωρίζει την εναντίον του υπόθεση, ενώ του παρέχεται αντίγραφο των μαρτυρικών καταθέσεων και οποιωνδήποτε σχετικών εγγράφων και η ευκαιρία να ακουστεί."

25 Στην υπόθεση **Τσολάκης ν. Δημοκρατίας κ.ά.** (1993) 4 Α.Α.Δ. 109, στην οποία αναφέρθηκε ο δικηγόρος του αιτητή, λέχθηκε ότι η συμμόρφωση με τις πρόνοιες του άρθρου 83(4) είναι ουσιώδης.

30 Θεωρώ όμως ότι όλα τα πιο πάνω είναι άσχετα στην παρούσα περίπτωση. Ο αιτητής παραδέχθηκε την εναντίον του κατηγορία, την οποία γνώριζε προηγουμένως, όπως και το περιεχόμενο των προφορικών έστω μαρτυριών εναντίον του. Οι ισχυρισμοί αυτοί, όπως και το αιτητικό 1 της προσφυγής, σχετίζονται με την κατάδίκη του, για την οποία δεν μπορεί να παραπονείται αφού παραδέχθηκε την εναντίον του κατηγορία. Εν πάση περιπτώσει, η κάθε περίπτωση κρίνεται με βάση τα δικά της περιστατικά. Έχοντας υπόψη τα περιστατικά της περίπτωσης αυτής, κρίνω ότι κανένα δικαίωμα του αιτητή δεν επηρεάστηκε αφού γνώριζε όλα τα κατ' αυτού αποδιδόμενα.

40 Για το λόγο αυτό οι πιο πάνω ισχυρισμοί απορρίπτονται, όπως και το αιτητικό 1 της προσφυγής του αιτητή.

Άλλος ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή είναι ότι, όπως

φαίνεται από το Σημείωμα του Γενικού Διευθυντή, ημερομηνίας 27/6/92, ο Γενικός Διευθυντής ενήργησε κάτω από πλάνη γιατί εισηγήθηκε τη δίωξη του αιτητή με βάση τα άρθρα "16(α) και 16(β) του περί Κυπριακού Οργανισμού Αναπτύξεως Γης (Διάρθρωση και Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμούς του 1982". Τα άρθρα αυτά απαντώνται στο Νόμο και όχι στους Κανονισμούς, ο δε Κανονισμός 16 είναι άσχετος με το θέμα. Ισχυρίστηκε ότι η πλάνη αυτή του Γενικού Διευθυντή οδήγησε τους καθ' ων η αίτηση σε πλάνη και εισηγήθηκε ότι η επίκληση λανθασμένης διάταξης του Νόμου πρέπει να οδηγήσει σε ακύρωση της επίδικης απόφασης.

5

10

Ούτε για το θέμα αυτό μπορεί κατά τη γνώμη μου να παραπονείται ο αιτητής αφού παραδέχθηκε ενοχή στην κατηγορία που του προσάφθηκε. Εν πάση περιπτώσει όμως, πιστεύω ότι στην έκθεση του Γενικού Διευθυντή (στο σχετικό απόσπασμα της οποίας έγινε αναφορά προηγουμένως), υπάρχει τυπογραφικό λάθος, στην περιγραφή των διατάξεων του Νόμου και των Κανονισμών. Το ότι ο Γενικός Διευθυντής δεν τελούσε κάτω από πλάνη ως προς τις διατάξεις του Νόμου, φαίνεται τόσο από προγενέστερα όσο και μεταγενέστερα έγγραφα (Βλέπε επιστολή του Γενικού Διευθυντή προς τον αιτητή, ημερομηνίας 22/5/92, πρακτικά συνεδριάσεως του Συμβουλίου, ημερομηνίας 17/6/92, επιστολή του Γενικού Διευθυντή προς τον αιτητή, ημερομηνίας 18/6/92 και την κλήση του αιτητή για να παρουσιαστεί ενώπιον του Συμβουλίου, ημερομηνίας 17/92), στα οποία γίνεται αναφορά στις ορθές διατάξεις του Νόμου και των Κανονισμών. Ας σημειωθεί επίσης, ότι η επιστολή/κλήση προς τον αιτητή, ημερομηνίας 17/92, στάλθηκε από το ίδιο το Συμβούλιο, γεγονός που εξουδετερώνει τον ισχυρισμό ότι η υποτιθέμενη πλάνη του Γενικού Διευθυντή παρέσυρε σε πλάνη και το Συμβούλιο. Θα προσθέσω ακόμα ότι η έκθεση του Γενικού Διευθυντή ήταν μέρος της εσωτερικής διαδικασίας και ότι εν πάση περιπτώσει στις επιστολές που απευθύνονταν στον αιτητή και στην κλήση του ενώπιον του Συμβουλίου, αναφέρθηκαν οι ορθές διατάξεις του Νόμου κι επομένως ο αιτητής δεν επηρεάστηκε δυσμενώς καθ' οιονδήποτε τρόπο. Ο ισχυρισμός αυτός, θεωρείται αβάσιμος και απορρίπτεται.

15

20

25

30

35

Οι υπόλοιποι ισχυρισμοί του αιτητή, αφορούν την ποινή που του επιβλήθηκε και είναι οι ακόλουθοι:

40

Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε ότι, ενώ η κατηγορία ήταν ότι ο αιτητής απουσίαζε από 14/5/92 - 18/6/92 χωρίς άδεια, το Συμβούλιο έλαβε υπόψη ότι ο αιτητής προσήρχετο στο γραφείο συστηματικά με καθυστέρηση και ότι δεν έδειξε μεταμέλεια αλλά

δήλωσε ότι θα συνεχίσει να προσέρχεται με καθυστέρηση. Αυτά αποτελούσαν εξωγενή στοιχεία. Επίσης, δε δόθηκε στον αιτητή η ευκαιρία ν' ακουστεί όσον αφορά την επιμέτρηση της ποινής του.

5 Υπέβαλέ επίσης, ότι δεν υπάρχει αναλογία αδικήματος και ποινής αφού το αδίκημα ήταν, σύμφωνα με τον Κανονισμό 56(2) της Κ.Δ.Π. 183/82, από τα συνοπτικά εκδικαζόμενα για τα οποία οι ποινές προβλέπονται στον Κανονισμό 56(4).

10 Το δικαίωμα του πειθαρχικά διωκόμενου ν' ακουστεί πριν την επιβολή της ποινής και προς μετριασμό της, παρέχεται από το άρθρο 83(6) και το Μέρος III του Δευτέρου Πίνακα του Νόμου 1/90. Στον αιτητή στην παρούσα περίπτωση δόθηκε το δικαίωμα ν' ακουστεί προς μετριασμό της ποινής του κι αυτό είναι καθαρό

15 από τα πρακτικά του Συμβουλίου, ημερομηνίας 9/7/92 και 16/7/92. Επιπλέον, ο ίδιος ο αιτητής δήλωσε ενώπιον του Συμβουλίου (πρακτικά 16/7/92), ότι προσήρχετο στην εργασία του συστηματικά με καθυστέρηση και ότι θα συνέχιζε να το πράττει, γιατί δεν μπορούσε να τηρεί το ωράριο. Επομένως, νόμιμα λήφθηκε αυτό

20 υπόψη από το Συμβούλιο κατά την επιμέτρηση της ποινής.

Όσο για την αυστηρότητα της ποινής, όπως λέχθηκε από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου στην υπόθεση **Republic v. Mozoras** (1970) 3 C.L.R. 210, 221, το Δικαστήριο ελλείπει νομοθετικής

25 πρόνοιας, δεν επεμβαίνει στην επιμέτρηση της ποινής. Η ίδια αρχή επαναλήφθηκε σε σειρά μεταγενέστερων αποφάσεων του Δικαστηρίου (Βλέπε, μεταξύ άλλων, **Christofides v. CYTA** (1979) 3 C.L.R. 99, 125, **Papaphotis v. Republic** (1984) 3 C.L.R. 915, 926-927, **Nicolaidis v. Republic** (1986) 3 C.L.R. 2709, 2712).

30 Για όλους τους πιο πάνω λόγους η παρούσα προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

Δε γίνεται διαταγή για έξοδα.

35

Η προσφυγή απορρίπτεται

*Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*